De metingen in het moeras (B2 · NT2 Dutch B2)

Tekst / Transcript

Toen Ilse in het vliegtuigje naar het noorden stapte, wist ze nog niet dat deze reis haar carrière zou veranderen. Ze was ingehuurd door een klein onderzoeksinstituut dat de bodem van een afgelegen moeras wilde onderzoeken. Haar missie klonk eenvoudig: gedurende drie weken de kwaliteit van het water controleren en de resultaten doorgeven. Het instituut had haar gewaarschuwd dat het kamp primitief was en dat er geen internet zou zijn. Ilse vond dat prettig, want ze werkte het liefst alleen.

De eerste dagen verliepen volgens plan. Elke ochtend liep ze met haar apparatuur langs de oever en noteerde ze de cijfers in een dik schrift. Elke meting werd twee keer uitgevoerd, want haar begeleider had haar geleerd nooit op één cijfer te vertrouwen. Het weer was warm en drukkend, en 's avonds hing er een dichte wolk insecten boven het water. Op de derde nacht hield één enkele mug haar tot twee uur wakker met haar irritante gezoem. Ze lachte er de volgende ochtend om, terwijl ze de bulten op haar arm bekeek.

In de tweede week veranderde iets. De waarden van het water begonnen af te wijken, eerst een beetje, later behoorlijk. In een van de proefbuisjes vond ze een verhoogde concentratie nikkel, een metaal dat daar in dat lege landschap eigenlijk niet hoorde. Ilse controleerde haar instrumenten, kalibreerde ze opnieuw en herhaalde alles. De uitkomst bleef hetzelfde. Ze voelde voor het eerst de noodzaak om iemand te bellen, maar de satelliettelefoon werkte alleen tussen zeven en acht uur 's avonds.

Haar ontdekking werd nog mysterieuzer toen ze een oud betonnen bouwwerk vond, half verborgen achter het riet. Er zat een verroeste deur in die van binnenuit was gebarricadeerd. Op de kaart van het instituut stond op die plek helemaal niets. Ilse maakte tientallen foto's en nam extra bodemstalen mee. Niettemin besloot ze niets aan te raken, omdat ze niet wist wat er in de grond lag. Die avond legde ze haar bevindingen zo rustig mogelijk uit aan de directeur.

Drie maanden later bleek uit haar rapport dat een fabriek jarenlang illegaal afval in het gebied had begraven. De zaak kwam in alle kranten en het instituut kreeg eindelijk het geld dat het al jaren nodig had. Op een plechtige avond in de hoofdstad ontving Ilse een zilveren medaille voor haar werk. Ze bedankte de organisatie in een korte, bescheiden toespraak waarin ze vooral haar collega's noemde. Later zei ze tegen een journalist dat ze alleen maar goed had geluisterd naar wat het water haar vertelde.

Try our 6-step method for free and make these words stick.

Listen to this episode online: https://course.interactivelessons.nl/local/podcast/episode.php?id=28740

Start this course for free: https://course.interactivelessons.nl/mod/quiz/view.php?id=1992